

Пролетарі всіх країн, єдніться!

ВАХТА ТРУДОВА, ПЕРЕДСВЯТКОВА

ЦІНІ у нас особливо піднесені на зустріч найбільшому всенародному святу. У нас встановилася хороша традиція — зустрічати роковини Великого Жовтня, всі великі події повними трудовими подарунками. Як пароплави впевнено йдуть на яскравий маяк, так трудящі звертають свої погляди вперед, до знаменної дати.

«Зустрінемо 45-у річницю Жовтня по-комуністичному!» — закликали всіх червонозорівців колективи комуністичної праці, очолювані Володимиром Костенком, Василем Парафіловим, Панасом Картузовим. На цей славний повин відгукнулись тисячі робітників, інженери, техніки. На заводі «Червона зірка» з новою силою вирує натхненна праця, зростає число трудових подарунків юнаків і дівчат святу Великому Жовтню.

Безперервним потоком з усіх кінців Кіровоградщини надходять повідомлення про славні діла комсомольців, молодих трудівників міста і села.

«Гірники Байдаківського вугільного розрізу почали видавати вугілля в рахунок жовтня», — рапортують з міста Олександрії.

«Колектив Заваллівського графітного комбінату у першій половині вересня виконав план випуску чистого графіту на 106 процентів, собівартість продукції знизилася на 4,4 процента проти плану», — пишуть робітники із селища Завалля.

«Дівчата молодіжної молочно-товарної ферми радгоспу «Сагайдак» працюють по-комуністичному», — повідомляють з Устнівського району ЛКСМУ. — Своє річне зобов'язання — надіти по 2.600 кілограмів молока від кожної корови — комсомольці виконують достроково, до свята Жовтня.

Десять рапортів щодня надходять від молодих кукурудзіводів. Вони діляться своєю радістю з приводу здобутих перемог у соціалістичному змаганні. Вирощений молодими гіталовцями і членами ланок високий врожай кукурудзи викликав справжнє захоплення. Але яким би не було захоплення, воно не може нікого заохочувати. Ми не маємо права запліщувати очі на те, що подекуди повільно проходить збирання качанистої, не використовуються раціо-

нально комбайни, машини. Саме тому зволікають продаж кукурудзи державі колгоспи і радгоспи Гайворонського, Голованівського, Добровеличківського районів. А чому з цим миряться комсомольці? Де ж ваш «Комсомольський прожектор»? Тут слово за вами, активісти.

Нещодавно наша газета публікувала лист молодих шоферів колгоспу «40-річчя Жовтня» Бобринецького району. «Ми на своїх зборах прийняли рішення працювати по-комуністичному, щоб всі польові роботи завершити до 45 роковин Великому Жовтню», — пишуть вони. Сьогодні «Молодий комуніст» розповідає про ударну вахту ініціаторів змагання на перевезенні врожаю.

Немає ніякого сумніву, що на кожному підприємстві, на кожній будові, в кожному колгоспі і радгоспі є багато комсомольців, які показують зразки героїчної праці, готують свої особисті трудові подарунки всенародному торжеству. Завдання полягає в тому, щоб кожний юнак, кожна дівчина, всі комсомольці без винятку брали активну участь в переджовтневому змаганні, домоглися безумовного виконання і перевиконання взятих зобов'язань. Ми не можемо забувати заповіт Володимира Ілліча Леніна про те, що найкращий спосіб відзначити роковини Жовтня — це зосереджувати увагу на нерозв'язаних завданнях. А їх у нас ще немало.

Треба прискорити темпи робіт на ударних комсомольських будовах, щоб своєчасно ввести їх в дію, допомогти відстаючим підприємствам і колективам швидше використати всі резерви і стати врівень з передовиками.

Напружений і відповідальний час у молодих хліборобів. Завдання полягає в тому, щоб внести найвагомий вклад у виконання почесного зобов'язання — до 15 жовтня завершити збирання чудесниці на всій площі посіву, продати державі 60 мільйонів пудів зерна кукурудзи, до 45-х роковин Жовтня завершити всі польові роботи, підготувати тваринництву сити і теплу зимівлю. Час вимагає: треба поспішати. Тож хай девізом кожного буде:

«Ширше крок. Зустрінемо 45-і роковини Великому Жовтню по-комуністичному!».

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання VI № 116 (623)

Середа, 26 вересня 1962 р.

Ціна 2 коп.

У ініціаторів змагання

НА СТЕПОВИХ ДОРОГАХ

ЗАКИНУЛА осінь на Кетрисанівку коштовне покривало, що переливається всіма відтінками притаєних їй барв — золотавим, жовтогарячим, багрянцевим. Все це — і прощальне яскраве вбрання полів та садів, і високе синє небо, і свіжа прозорість повітря, — зливається в ніжну мелодію осені. Забрикнути їй заважає лише гуркіт моторів. Він ніде всюди — на токах, в степу, на дорогах.

Гаряча пора у колгоспних механізаторів. У шоферів — особливо. На своїх зборах молоді водії колгоспу «40-річчя Жовтня» підрахували: щоб звести цього річний врожай на токи та на приймальні пункти, кожен з них мусить робити щоденно по 360 тонно-кілометрів. Зате при цій умові перевезення нового врожаю буде завершено до 45-ї річниці Великому Жовтню. З таким закликом звернулись бобринчани до всіх молодих шоферів Кіровоградщини.

А як справи у самих ініціаторів змагання? Ми побували у них в розпал першої декади кукурудзяних

зборів. У степу за селом зустріли Олександра Зайцева — одного з тих, чий підпис стоїть під зверненням.

— Транспортну кукурудзу на бригадний тік, а надвечір буду вирушати у дальній рейс — возитиму на приймальний пункт, у Бобринець, — розповідає він, визираючи з кабіни автомашини. Кузов машини Олександра наорощений високими дощаними бортами. Так зручно: за один рейс береже відразу по дві з половиною тонни качанів. З тонно-кілометражем у цього водія все в порядку — вкладається в норму. Але важко судити наперед, чи він вийде на перше місце до кінця декади, чи майоритиме Червоний прапорець переможця на радіаторі його машини? Річ у тому, що в Олександра немало серйозних суперників.

І найсерйозніший з них — Володимир Крамаренко, шофер з другої рільничої бригади. Комсомольський активіст, один з кращих водіїв колгоспу, він у ці дні встигає зробити, як ніколи багато. Володимир відзначав-

ся на силосуванні, і зараз він не має наміру відставати.

Ось він вихрем промчав вузькою степовою дорогою, понад якою поки ще височить кукурудзяний ліс. Назустріч — машина Бориса Лисенка. Промайнула відкрита, широка посмішка друга, і знову — лиш степ доволка.

Тільки в обідню перерву можна зібратися разом, переконатися словом про свої шоферські справи. Колгоспна ідальня обслуговує водіїв у цю гарячу пору. Все ж — економія часу. А у віддаленні бригади гаряча їжа доставляється прямо на місце.

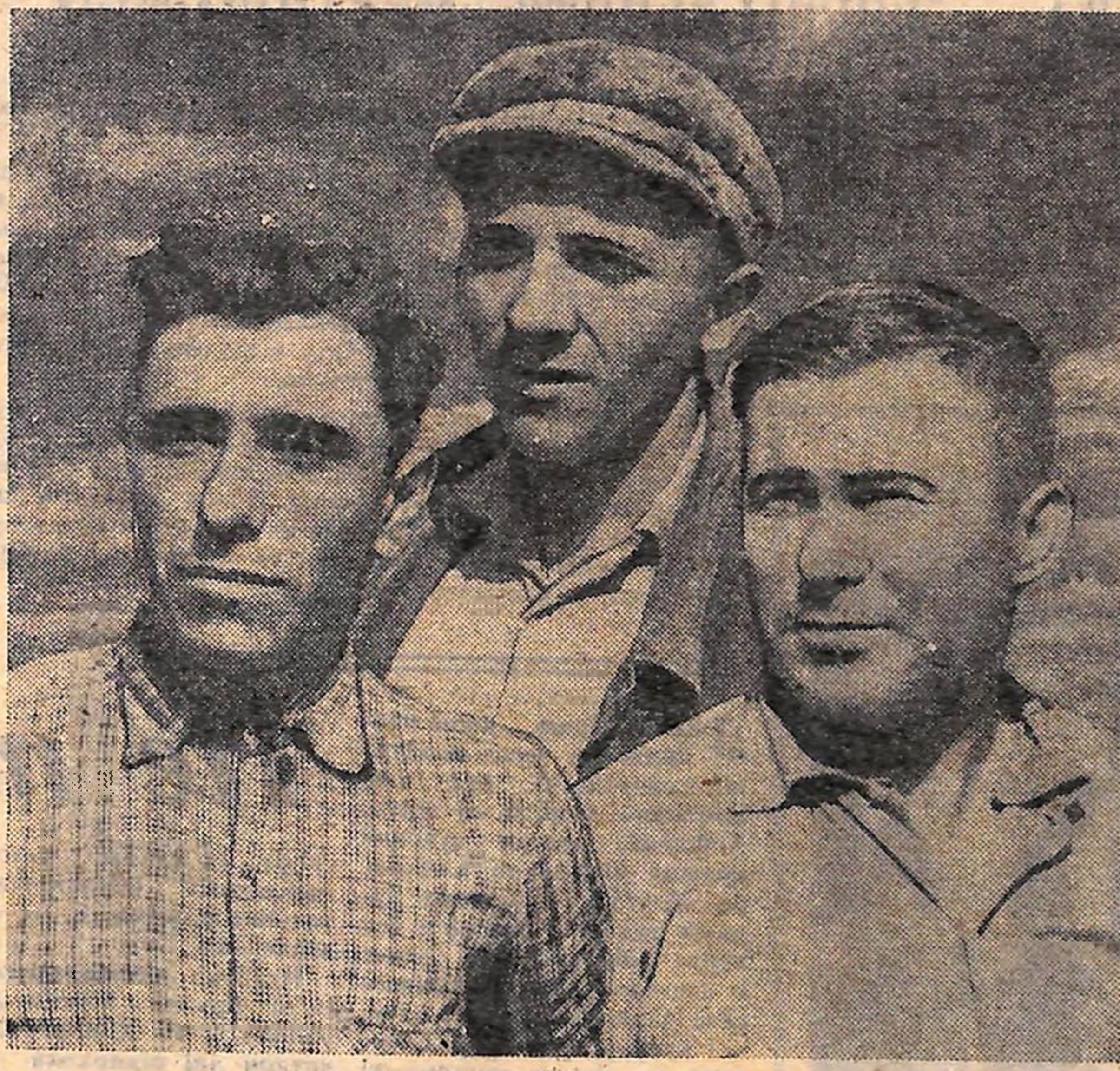
Заправка машин тепер теж проводиться побригадно, для економії часу. Щодоби чергує в гаражі слюсар, який будь-коли готовий прийти на допомогу. Але водії ще не вдавались до ремонту автомашин, бо добре підготували їх до цього напруженого сезону.

Робота не припиняється і вночі. По шляху Кетрисанівки — Бобринець безперервно низкою йдуть автомашини. Освітлюють фари степ, намотують на колеса кілометри курних, нелегких доріг.

Т. БОДНАР.

Бобринецький район.

На знімку (зліва направо): Володимир КРАМАРЕНКО, Олександр ЗАЙЦЕВ, Борис ЛИСЕНКО.

З ПЕРШИХ же днів активно включилися у хід місячника піонери і школярі. Вже за перші два тижні учні Новостародубської середньої школи Петрівського району зібralи і здали на майданчик «Втормету» 7 тонн металобрухту.

Понад 80 тонн брухту зібralи школярі Олександрії.

Але ще їй досі не включилися у місячник багато шкіл Кіровоград та Знамянки, комсомольські організації Новомиргородського, Голованівського, Вільшанського, Хмельницького районів.

О. ОВСЯННИКОВ, інженер облуправління «Втормет».

СУБОТНИК по збиранню металевому лому провели комсомольці будівельного управління № 1 Кіровоградського «Цукробудтресту». Протягом одного дня було зібрано близько трьох тонн брухту чорних металів. О. БУР'ЯНСЬКИЙ.

ДЖЕРЕЛА ЕНЕРГІЇ КОМСОМОЛЬСЬКОЇ

УТРИМАТИ перехідний Червоний прапор Ради Міністрів УРСР, завойований у змаганні машинобудівників України, зустріти 45-річницю Жовтня відчутними перемогами в праці — такими помислами живуть червонозорівці.

Свято Великому Жовтню багатотисячний колектив заводу зустріне достроковим виконанням планів. До 20 жовтня колектив підприємства зобов'язався завершити програму десяти місяців. Переглянули робітники й раніше взяті зобов'язання щодо завершення річного плану випуску продукції і порішили: виконати його ще на два дні раніше, тобто до 25 грудня. Могутній розмах переджовтневого трудового ентузіазму сміливо дозволяє вносити такі корективи.

На трудову передсвяткову вахту став кожен комсомолец, кожен молодий червонозорівець. Днями заводський комітет комсомолу розглянув підсумки соціалістичного змагання і визначив передовиків. Першість здобула бригада комуністичної праці Олександра Конфедерата з третього механоскладального цеху, яка план минулого місяця виконала на 171 процент.

Широко розгорнулося серед молодих робітників заводу і змагання за професіями. Вже вибороли звання кращого молодого робітника своєї професії автоматник Володимир Білецький, тесляр Євген Колесник, точильниця Тамара Зюньзя й інші — всього десять виробничників.

Бойове завдання заводського комсомолу — це шефство над виготовленням замовлень для революційної Куби. Кукурудзяні й льонові сівалки, запасні частини, замовлені кубинськими друзями, повинні бути виготовлені до 7 листопада. Першу партію машин вже відправлено на острів Свободи. Сівалки з червонозорівською маркою нині пересікають океан. Скоро вслід їм буде відправлено нові вантажі.

Комітет комсомолу створив спеціальний штаб по контролю за проходженням деталей і вузлів на кубинські сівалки. Спеціальні комсомольські листівки висвітлюють хід виконання цього важливого замовлення.

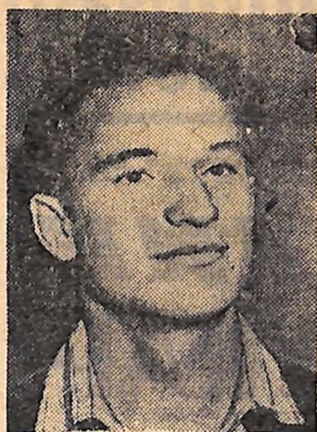
В кожному цеху «Червоної зірки» панує високе трудове напруження, в кожній бригаді що день — то нова перемога. Успіхи присвячуються нашому найраднішому святу — Великому Жовтню.

М. ВЛОХ,

заступник секретаря комітету комсомолу заводу «Червона зірка».

**КОЛГОСПИ І РАДГОСПИ КІРОВОГРАДЩИНИ
дали слово в цьому році продати державі
60 МІЛЬЙОНІВ ПУДІВ КУКУРУДЗИ В ЗЕРНІ.
Молоді трудівники села!
Що ви сьогодні зробили для виконання
цього бойового зобов'язання?**

У НАС НЕМАЄ ПАСИВНИХ

1. УВАГА ДО КОЖНОГО — НАСАМПЕРЕД

У СУБОТУ все було ніби гаразд. Оповідати юнаків і дівчат про завтрашній недільник, домовились з головою колгоспу Іваном Свиридовичем Коренем відносно тракторів. А на ранок трапилось непередбачене: в четвертій бригаді на недільник

люди вийшли, а тракториста Володимира Скляренка немає. Поїхали ми з бригадним секретарем комсомольської організації Володимиром Залізним розшукувати його. Знайшли. Та що толку з того, коли він п'яний, як чіп. Що робити? Замінити кимось іншим не можна, бо всі трактористи на нараду механізаторів поїхали. Словом, зірвався недільник.

Випадок цей обговорили другого дня на зборах. Гнівню картали В. Скляренка його ж товариші В. Гуров, Ю. Петренко та інші. А вже він підвів їх, кинув пляму на всю організацію. Дехто навіть пропонував виключити його з комсомолу. Володимир Скляренко вибачився перед товаришами, пообіцяв бути дисциплінованим.

Що ж, комсомольці повірили йому. Але цим не обмежилися, стали залучати його до роботи в організації, давати всілякі доручення. Виконував він їх охоче. А коли комсомольцям стало відомо, що В. Скляренко задумав будуватися, вони вирішили допомогти йому. В неділю прийшли хлопці й дівчата і за день виготовили 2.800 штук лимпачу. Широ був вдячний своїм друзям Володимир!

Тепер Скляренко — один з наших активістів, член комітету комсомолу колгоспу. І на виробництві ним задоволені, і в громадській роботі він за прикладом править. Тільки за останній час Володимир підготував до вступу в члени ВЛКСМ помічника комбайнера Миколу Гурова, скотаря Миколу Жеребцова, моториста Миколу Слинченка. В. Скляренко організував волейбольну команду, яка посідає друге місце в районі.

Я розповів лише про одного активного комсомольця, члена комітету. А їх у нас багато, бо комсомольська організація колгоспу налічує 160 членів ВЛКСМ. Є в нас чотири первинні організації в бригадах, комсомольські групи на фермах. Тепер наша комсомольська організація вважається однією з кращих в районі. А не так давно була відстаючою. Молодь неохоче вступала в комсомол, збори проходились від випадку до випадку, багато було «мертвих душ».

Як тільки молодь обрала мене своїм вожаком, я перш за все зайнявся бригадними організаціями. Знайомився не тільки особисто з кожним комсомольцем, а й з його сім'єю. А вже те, в якому середовищі живе й працює комсомолец, має вплив на характер молоді людини. Бо часто-густо нехтування таким знайомством призводить до прикрих випадків, як це трапилось у нас.

Якось приїжджаю в другу бригаду, а секретар первинної організації Тамара Дрильчук каже мені:

(Нотатки секретаря комітету ЛКСМУ)

— Коваленко кинув Галю... Що робити, як зберегти сім'ю? А вже при живому батькові дитина лишається сиротою. Григорія нерідко я бачив у клубі, він часто виступав на сцені. Якимось поцікавився:

— Чи на тебе дружина не гнівається, що ти сам ходиш в клуб?

Відповів, що ні. І тільки тепер, коли в сім'ї стався розлад, я зрозумів, що допустив помилку. Чому я не поговорив з Галею, хіба тільки тому, що вона не комсомолка? Ось як ми розплачуємось за нашу неувагу до молодих сімей, до неспівкової молоді.

2. СІМЕЙНІ — НЕ БАЛАСТ ДЛЯ ОРГАНІЗАЦІЇ

НЕ ВДАЮЧИСЬ у подробиці, скажу, що спільними зусиллями всієї комсомольської організації молоде подружжя помирили, звели до купи. Тепер вони живуть в злагоді. Галя працює дояркою, Григорій причіплювачем.

Ми можемо похвалитися цілим рядом молодих сімей, які не тільки не поривають зв'язків з комсомольською організацією, а є нашою надійною опорою. Хто в колгоспі не знає подружжя Дяченків? У Павла й Таміли двоє дітей. Але це не заважає їм відвідувати комсомольські збори, брати участь в усіх заходах, які проводить комсомольська організація. Чимало хорошого говорять в артілі про Павла, як шофера й члена бюро бригадної організації, і про Тамілу, як колишню доярку, а нині кукурудзіводу.

Якось на зборах Таміла запропонувала: — Давайте створимо хореографічний гурток. Я трохи розуміюсь в цій справі, отож охоче допоможу бажачим...

А Павло виступив ініціатором створення хорового колективу. І сам бере найактивнішу участь в ньому. Багато прихильників у соліста Павла і танцюристки Таміли Дяченків. І не тільки в рідній Федосіївці, а й у Червоноверщі, Роздоллі, Компаніївці, де федосіївські культармії ці влаштовують концерти.

Абь як не згадати тут про чабана Івана Некоза. Батько двох дітей, він не пропускає жодних комсомольських зборів, бере участь в усіх заходах, які ми проводимо. І в роботі виявляє старанність. За перше півріччя одержав від кожної вівиці по 1,9 кілограма вовни та 64 ягнят на 100 вівцематок.

Заслуженим авторитетом у молоді користуються і трактористи Валентин Кравченко та Микола Хорольський. Для таких невиспущих і допитливих сімей не перешкода. Вони — активні комсомольці, чудові виробничники, кращі дев'ятикласники вечірньої школи.

3. АКТИВ — ВСЬОМУ ГОЛОВА

ЩО ВВАЖАЮ я найголовнішим у комсомольській роботі? Це — широкий працелюбний актив. Сам секретар ніколи всього не охопить, не встигне зробити. А коли в нього будуть надійні помічники, а в них, в свою

чергу, теж свої активісти, тоді всі завдання такому колективу по плечу.

Ось, наприклад, є в нас секретар комсомольської організації першої бригади Михайло Сокирко. Він — агроном по гібридній кукурудзі. Аделіна, його дружина, — продавць. Обоє вони беруть участь в комсомольській роботі, художній самодіяльності, бувають на всіх недільниках, які ми проводимо.

У Михайла Сокирка, в свою чергу, є активісти. Це — дояр Вілья Пономаренко, доярки Галя Кравченко, Наташа Коваленко, Надя Целюх, трактористи Валентин Кравченко, Микола Хорольський. Вони й оповідають про наступні збори, недільники чи якісь інші заходи й беруть участь у підготовці й випуску стінгазети, готують молодь до вступу в комсомол.

Ми цінимо людей за їх працелюбність, і, в свою чергу, прагнемо в міру своїх можливостей відзначити їх, оточити увагою. Про них пишемо в стінжних газетах, кращих з кращих представляємо до нагородження почесними грамотами. А в нинішньому році чотирьох комсомольців безкоштовно направили в будинок відпочинку до Алушти. В «Юності» відпочивали доярки Галя Масаха, Люба Олійник, Наташа Коваленко, дояр Вілья Пономаренко.

Принятно хочу висловити таке зауваження: чому б комітетові такої великої комсомольської організації не надати право самому відзначити кращих комсомольців. Хай би це були не почесні грамоти, а хороше оздоблені подяки чи відзнаки. Справа не в назві, а в самій суті виявлення уваги до людини, яка заслуговує похвали.

4. ДЕЩО ПРО НАБОЛІЛЕ

ТЕПЕР торкнувся найбільшого, мабуть, не тільки для себе, а й інших секретарів комсомольських організацій. Йдеться про спільні семінари секретарів комітету і бригадних вожаків молоді. Чому райком так неохоче проводить такі семінари безпосередньо в колгоспі, на базі однієї з комсомольських організацій?

Багато секретарів комітетів і бригадних організацій молоді, недосвідчені. Ще більше їх стане після нинішньої звітно-виборної кампанії. Тож нехай райком подбає про практичне навчання цих вожаків. Як готувати і проводити збори, вечори відпочинку молоді (а не танці, як це часто буває), як керувати гуртками художньої самодіяльності — ось що вкрай необхідно знати секретарям і цим повинні зайнятися райком комсомолу спільно з районним відділом культури та Будинком культури.

В комсомольській пресі якось піднімалось питання про створення сільських комітетів комсомолу. Мені здається, що потреба в цьому є й у нас. Я вже казав, що в нашому колгоспі організація налічує 160 комсомольців. А на території колгоспу розташовано кілька таких організацій: держплемстанція (маєдесь до 30 комсомольців), відділення «Сільгосптехніки» (7 комсомольців), навчальне господарство радпартшколи (8 комсомольців) і середня школа. Кожна з цих організацій живе сама по собі. Якби ми були об'єднані, то спільними зусиллями успішніше вирішували б поставлені завдання. І головне — краще спрямовувалася б виховна робота, бо в єдину організацію влилося б чимало педагогів і спеціалістів з вищою освітою. Отже, сільськом комсомолу, я вважаю, у Червоноверщі потрібен.

Тепер у бригадних організаціях проходить звітно-виборні збори. З власного досвіду знаю, наскільки це відповідальна справа. Від того, хто буде обраний до складу бюро і комітету, залежатиме у великій мірі внутрішні справи і організаційська робота організації. Отож хочеться, щоб вожаками молоді стали здібні організатори, ініціативні юнаки й дівчата. Глибоко помилуються ті, хто вважає, що на цей пост не годиться обирати сімейних комсомольців. Ніде правди діти, що часто-густо на одружених дивляться, як на зайвий баласт в організації. Тому я в своїх нотатках і хотів розповісти, що в нашій організації немає пасивних навіть серед одружених комсомольців. Тільки ж треба працювати повсякденно, повсякчасно з людьми, тоді й віддача кожного буде щедрішою.

Адам КОРОТЧЕНКО,
секретар комітету комсомолу колгоспу імені Кірова.

с. Червоновершка
Компаніївського району.

МОЛОДІ СЕЛА — СПЕЦІАЛЬНІСТЬ МЕХАНІЗАТОРА

ЦК ВЛКСМ прийняв постанову «Про організацію загального навчання сільської молоді механізаторських спеціальностей».

У постанові відзначається, що навчання кожного молодого колгоспника, робітника або службовця радгоспу спеціальності механізатора є невідкладним бойовим завданням усіх сільських комсомольських організацій. Необхідно в осінньо-зимовий період 1962—1963 рр. на громадських засадах організувати масове навчання сіль-

ської молоді механізаторських спеціальностей без відриву від виробництва.

ЦК ВЛКСМ зобов'язав комсомольські організації створити в кожному колгоспі і радгоспі школи по навчанню і підвищенню кваліфікації механізаторських кадрів, використовуючи для цієї мети навчально-виробничу базу училищ профтехосвіти, середніх і вищих сільськогосподарських навчальних закладів, навчально-курсову сітку ДТСААФ, виробничу базу відділень «Сільгосптехніки», промислових підприємств.

Комітети комсомолу повинні подати практичну допомогу органам народної освіти по навчанню механізаторських спеціальностей учнів сільських середніх денних і вечірніх загальноосвітніх шкіл. Треба добитися, щоб випускники цих шкіл володіли як мінімум однією професією механізатора: тракториста-машиніста, шофера, електрика, механізатора-тваринника і т. д.

ЛЮБО серцю, коли проїжджаєш повз плантації качанистої, яка вже повсюдно дозріла на зерно. Хороший, просто чудовий врожай виростили хлібороби області. І цукрових буряків також. Вчасно і без втрат зібрати дари землі є сьогодні для трудівників села завданням номер один. І кукурудза і цукрові буряки не тільки трудовістю збиранні, а й «важкі» щодо транспортування. Тому на допомогу колгоспам прийшли машини автоколони нашої, Донецької, Луганської областей. Та деякі керівники колгоспів використовують цей автотранс-

Раніше на Кіровоградському заводі імені Кірова згинання труб для виготовлення дачних ліжок робили вручну. Тепер цю роботу виконують на спеціальному верстаті, виготовленому новаторами заводу. Праця робітника на цьому верстаті стала легшою, а вихід продукції збільшився в три рази.

На знімку: згинання труб комсомолец Борис ТУРЕЦЬКИЙ.
Фото М. САВКУНОВА.

Не ті маршрути

спорт (а також і власний, артільний) нерационально, точніше кажучи, не за призначенням.

Недавно голова колгоспу імені Фрунзе Хмельського району І. Н. Кондратьєв на чотири дні відправив прикомандирований «ГАЗ-51» (водій Ф. Неман) в Дніпропетровськ. Що за така невідкладна потреба виникла? Виявляється, бухгалтер артілі Г. Яценко разом з колгоспником Хорунжим вояжували аж за 340 кілометрів продавати картоплю. Чотири доби автомашини не брала участі у перевезенні врожаю. А що керівники артілі? Вони навіть задоволені.

— І картоплю продали, і цвяхів купили, — говорить Г. Яценко.

Виходить, що продаж півтори тонни картоплі і закупівля кількох десятків кілограмів цвяхів для керівників колгоспу важливіше за

перевезення кукурудзи і цукрових буряків.

У нерациональному використанні автотранспорту в ці гарячі дні І. Н. Кондратьєв не поодинокий. Зішлось лише на факти одного дня — 18 вересня.

Голова колгоспу «Шлях Леніна» Александрівського району Ю. К. Коваленко дав завдання шоферу Д. Я. Мельнику поїхати разом з двома колгоспниками в Кіровоградський гранітний кар'єр за камінням для спорудження колгоспного стау. У цей же день порожняком на «ГАЗ-51» (бортовий номер 04-55) до Кіровограда прибув головний зоотехнік радгоспу «Більшовик» Александрівського району за довіреностями на одержання плевнінних хрячків у Полтавській області. Невже для цього не міг використатися зоотехнік іншим транспортом?

За 200 кілометрів (у

м. Хрушов) їздив на автомашині «ЗІС-150» водій колгоспу «Дружба» Компаніївського району Т. Гузь. Автомашини з колгоспу імені Леніна Александрівського району (водій Ф. Горбанько) втратила день на те, щоб одержати в Кіровограді шифер для колгоспників.

Це факти, повторюю, лише за 18 вересня. І, напевно, далеко не всі. Але вже й цього можна зробити висновок, що автотранспорт в колгоспах використовується нерационально. А час не жде.

Керівникам колгоспів, а також і сільським комсомольцям треба орієнтувати в ці дні автотранспорт лише на одну «зелену вулицю» — вона веде з плантацій качанистої, цукрових буряків до токів, приймальних пунктів.

В. ЛЕВЧЕНКО,
державтоінспектор.

Сяють зірочки на комбайнах

нистої, зібраної понад завдання, механізатор одержує один карбованець. Матеріальні заохочення запроваджені і для шоферів, які транспортують кукурудзу.

На павлівському хлібоприймальному пункті — довжелазна черга автомашин. Щогодини можна зустріти серед них і автотранспорт нашого колгоспу. Артіль «Комінтерн» вже відправила державі понад 5 тисяч центнерів кукурудзи. Звілнено близько 230 гектарів площі, що була зайнята чудесницею.

В ці золоті осінні дні прибавилось турбот у члена комсомольського комітету, обліковця тракторної бригади Макара Гаврилова. Протягом дня він «подорожує» з одного поля на інше, а пізно ввечері малює нові зірочки на комбайнах.

— Завдаємо ми тобі клопоту, — жартує комбайнер Олексій Ковальський.

Та від такого «клопоту» радісно на душі в юнака. Адже кожна зірочка на транспортері комбайна (звідси вона найбільш помітна) — це нові 50 гектарів, зібрані агрегатом. Вже по дві зірочки красуються на агрегатах Григорія Доброконного та Олексія Ковальського. Незабаром до цифри «100» прибавляться ще 50 гектарів.

Щодня кожний комбайнер старається зібрати кукурудзи якнайбільше. Приємно ж, коли на твоєму агрегаті — перехідний випел. Він уже побував в трьох комбайнерах, а сьогодні — знову в Григорія Доброконного.

Шовечора, коли стають відомі наслідки роботи комбайнерів, їм вручаються грошові премії. За кожний гектар кача-

Днями відділ пропаганди райкому партії випустив листівку про змагання комбайнерів. Радісно було читати, що перше місце серед механізаторів посідає наш комбайнер. Такі ж бюлетні випускає і колгосп. З них можна дізнатися, хто і скільки скошив за зміну та з початку збирання, яке місце посідає комбайнер, скільки відтранспортовано зерна на хлібоприймальний пункт. Бюлетні друкуються ввечері, а вже вранці їх читають механізатори і колгоспники.

Гірко, ох гірко дістається тим, хто працює на збиранні абиак. Не виконав розпорядження помічника бригадира Василь Деметєєв — і зразу ж потрапив у «блискавку», яку випускає наша комсомольська організація. Стіннівка оперативно висвітлює і хід збирання врожаю.

Закінчився світловий день, підведені підсумки змагання. Тепер можна й відпочити. На польовому стані тракторної бригади, яка вже добилася високої честі називатись комуністичною, в затишному шумі будиночку комбайнери, трактористи, шофери читають свіжі газети, слухають радіопередачі, дивляться телепередачі. У ці осінні золоті дні в нашій артілі — все до послуг трудівників.

В. ШАБАНОВ,
секретар комсомольської організації артілі «Комінтерн» Онуфріївського району.

НАЙДОРОЖЧЕ ПОЧУТТЯ

«Дорожити честю хлібороба!» — ці слова знатної ланкової Н. Г. Заглади хвилюють зараз кожного трудівника. Культпрацівники Гайворонського і Ульяновського районів часто влаштовують тематичні вечори, на яких обговорюється лист Надії Григорівни. Особливою популярністю у слухачів користуються диспути та вечорні-бесіди за круглим столом. В центрі уваги диспуту чи бесіди одне питання: совість, честь хлібороба. Ось теми деяких диспутів: «Чи по совісті ми трудимось, чи з душею?», «Хліборобська честь. Як ти розумієш її?» та інші.

Про такий диспут, що недавно відбувся в Мощенському сільському клубі Гайворонського району мені і хочеться розповісти. Тема його захопила завідувачу бібліотекою Зіну Грицай та завідувачку клубом Надію Дзигунську. План проведення диспуту було по-

годжено з керівниками артілі імені Ульянова.

До вечора спеціально були влаштовані книжкова виставка «Читайте літературу про передовиків», дошка показників «Хто сьогодні попереду», куточок «Люди трудової слави».

... Клуб не міг вмістити всіх бажаючих. Люди

гато уваги і любові. Якщо ти будеш її пестувати, то й вона віддасть тобі.

— Я наведу два приклади, — почав свою розповідь механік колгоспу Володимир Бафян. — Працює у нас механізатором А. Лагутін. Стаж трудовий у нього років тридцять. Та не в цьому справа. Ви подивіться на площі, які він обробляє! Любо глянути — чисті, на них, як кажуть, повний порядок. З нього і інші приклад беруть. Молоді механізатори вчаться у досвідчених працювати сумлінно. Такі, як В. Гришанюк, А. Арнавицький. Можна сказати прямо — в роботу вони вкладають не тільки вміння, а й любов, совість свою. А В. Кичак 22 гектари обробляв, але й ті недобро. Аби з рук. Хіба це чесно?

ДИСПУТ В СІЛЬСЬКОМУ КЛУБІ

стоять в проходах, юрмляться біля входу. Вечір відкрив голова сільської Ради Максим Зимовський:

— Ми зібралися тут, — говорить він, — щоб поговорити про честь і совість хлібороба. Про нашу з вами роботу, ставлення до неї. Наш колгосп раніше був передовим. А от уже кілька років ми тупцюємо на місці. І лише тому, що не кожен з колгоспників працює сумлінно. Совість по наряду не дається. Це ще не всі розуміють.

Виступи трудівників проінїані однією думкою: тоді наша праця дасть хороші плоди, коли з любов'ю, чесно виконувати будь-яку роботу.

— Не всі ще ставляться до праці так, як вимагає совість, — говорить ланкова Ніна Лазюк. — Працюють абиак, погано. Буряки деякі з жінок прорвали недбало, і що ми маємо? Бур'яни залишилися, а тепер ще й врожай збирати важко. Земля потребує ба-

В колгоспах Бобринецького району гастролює молодіжний естрадний ансамбль Чернігівської області філармонії. Тепло зустрічають його трудівники ланки. На знімку ви бачите момент виступу дипломатки VIII конкурсу вокалістів у Бухаресті Ярини Попомаренко. Фото зроблено на току колгоспу імені Суворова. Фото В. КОВПАКА.

ЗОР'ЯНІ НОЧІ НАД ВУГОМ

Старший лейтенант міліції Ю. Томінець ще за днів завітав до штабу добровільної народної дружини. Уважно переглянув записи вчорашнього чергування, задоволено потер руки: «Знову не трапилось ніяких пригод».

Ритнули двері. До штабу заходять юнаки і дівчата. Вони пов'язують один одному кумачеві пов'язки. З ними начальник електростанції Завалівського гра-

фітного комбінату В. Д. Остапівський. Він очолює народну дружину.

— Ні пуху, ні пера, — жартома напучує лейтенант міліції своїх помічників.

Через кілька хвилин на вулицях і в провулках молодого селища графітників крокують дружинники і дружинниці. Вони не пропустять жодного, бодай найменшого порушення громадського порядку.

І хоч майже кожне чергування закінчується «щасливим фінішем» — завалівські ентузіасти не припиняють своїх виходів у ніч. Гляди, хтось після доброї чарочки і почне дебоширити, чи горланити пісню, бешкетувати.

Народна дружина зростає. Вона заслужила справжній авторитет, до неї пишуть заяви з проханням захарувати до складу обєригацій громадського порядку. Зараз в дружині 114 чоловік, переважна більшість з них — передовики виробництва, члени бригад комуністичної праці. Тут лише за кілька місяців цього року проведено десятки інструктажів та бесід серед мешканців селища. Головна мета кожного дружинника: не тільки розкрити злочин, затримати порушника, а не допустити, попередити той чи інший прояв антигромадського випадку. Так, наприклад, Л. Кульчицький та В. Колесник допомогли не збохити з дороги робітникам комбінату Хоменку, Новокову та Ляковському. І це — не поодинокі приклади...

Над Вугом опускається ніч. Тиша. Ніхто не порушить її. Тільки на вулицях селища чується приглушені кроки юнаків і дівчат з кумачевими пов'язками.

Д. ЧИБІСОВ,
с. Завалля
Гайворонського району.

«МОЛОДИЙ КОМУНАР»
26 вересня 1962 р., 3 стор.

НАШІ ПИСЬМЕННИКИ-ЗЕМЛЯКИ

Іван ШЕВЧЕНКО — фундатор комсомольської поезії

ЩІРІ вітання, листи і телеграми... Того теплого осіннього дня вони надходили в гостинний сільський будинок, що в Павлівці, з усіх куточків України. Від письменників і письменницьких організацій, від журналістів і друзів по перу Івана Івановича Шевченка — комсомольців двадцятих років. Юбіляра поздоровляли Павло Тичина і Олександр Максим Рильський і Павло Усенко, Петро Панч і Платон Воронько... Центральний Комітет ЛКСМУ нагородив його Почесною грамотою. І. І. Шевченка привітали Кіровоградський обком партії, Спілка письменників України, редакції газет «Кіровоградська прав-

да» та «Молодий комунар». Наш земляк-поет Іван Іванович Шевченко увійшов в історію української літератури, як фундатор молодіжної комсомольської поезії 20-х років. Його знаменитий «Комсомольський марш» співали тоді в усіх сільбудах і клубах, на заходах і у військових частинах. Його незабутню пісню «Гарно, гарно серед степу» знали кожний юнак і дівчина. Вона справді була молодечою, запальною, вогнистою. Музика військового диригента і композитора Кості Богуславського так гармонійно злилася з текстом, що пісня стала справжньою окрасою багатьох професійних колективів.

На долю Івана Шевченка випало щастя не тільки стояти у джерел української поезії, а й бути першим редактором республіканських молодіжних газет. В Харкові він редагує газету «Молоде село», а з середини 1921 року — газету «Червоний юнак».

У ці дні найбільш розквітає поетичний талант нашого земляка. Виходять його книги: нарис «Яшк», збірник поезій «Комсомольське»

і «Червоний пісненик». В 1925 році видрукувана цікава й, на жаль, досі не досліджена збірка статей та нарисів «Юнкора». Згодом І. Шевченко переїздить в Павлівку, працює в рілльничій бригаді. Тут, в гущі своїх земляків, він написав історію кількох сіл Кіровоградщини, працював над історичною поемою «Василь Журба». В періодичній пресі за останні роки друкуються його поезії про будівників Кременчуцької ГЕС, про односельчан — гостинних і працьовитих павлівських колгоспників та залізничників.

Виступаючи на ювілейному вечорі з нагоди 60-річчя І. І. Шевченка, письменники Дмитро Косарик і Павло Усенко побажали ювілярові довгих років життя і нових творчих досягнень. Сподіваємось, що молоді Кіровоградщини прочитає ще не один чудовий вірш комсомольського поета і журналіста І. І. Шевченка.

Олександр ЧЕРНЕЦЬКИЙ,
член обласного літературного об'єднання,
с. Павлівш
Онуфріївського району.

Місяць виступу Молодого Комунара

5 вересня ц. р. в нашій газеті була надрукована кореспонденція «Западовий дружинник». В ній йшлося про незадовільну роботу народної дружини станції Новомиргород, і зокрема про негідну поведінку дружинника Г. Кирилова.

Як повідомив секретар Новомиргородського райкому партії т. Кузьмін, кореспонденція обговорювалась на партійних зборах первинної парторганізації станції Новомиргород. На зборах намічені заходи щодо поліпшення роботи дружини.

Виконуючому обов'язки начальника станції члену КПРС Г. Кирилову за появу на роботі в нетверезому стані і неадекватну поведінку з пасажирами оголошено догану.

Що стосується грубоств з боку начальника лінійного поста станції т. Демешка до позаштатного кореспондента газети М. Галиченка, то цей факт, як нам повідомили, не підтвердився.

В номері газети від 3 серпня ц. р. була опублікована критична замітка «Унікальна колонка». Йшлося про несправність водоколонки на вул. Андріївській в м. Кіровограді.

Начальник обласного рембудтресту т. Персток повідомив редакції, що факти, наведені в замітці, мали місце. Начальнику дільниці санітарно-технічних робіт т. Захарченку дано вказівку негайно відремонтувати колонку. Зараз колонка відремонтована. На осіб, винних у зволіканні ремонту, накладені адміністративні стягнення.

«Де купити газету?» — під таким заголовком була надрукована замітка в номері за 22 серпня ц. р. В ній йшлося про те, що на території будівництва Новоукраїнського цукрокомбінату немає газетного кіоска.

Як повідомив редактор Новоукраїнського РК ЛКСМУ А. Литвин, кіоску цукрокомбінату вже працює книжковий пункт, де щоденно продаються газети.

Вийшли в світ у Держлітвидаві УРСР

Михайло СТЕЛЬМАХ. Твори. Том 111. 699 стор. Тираж 20 тис. прим. Ціна 35 коп.
СИМОНЕНКО В. Тиша і грім. Перша збірка молодого поета. 139 стор. Тираж 3500 прим. Ціна 33 коп.
ХОМЕНКО І. Солов'їні сатани. Поезії. 136 стор. Тираж 8 тис. прим. Ціна 33 коп.

ЧЕТВЕРТОГО жовтня 1957 року відбулася подія величезного значення — перший в світі радянський штучний супутник Землі проклав борозну на ціллі космосу. Почалася ера освоєння небесного простору.

Питання про політ людини до зірок має довгу історію. Спочатку це були легенди, що викинули кілька тисячоліть тому. Наприклад, старогрецька легенда розповідає про Дедала, який разом зі своїм сином Ікаром полетів з острова Крит на крилах, зроблених з пір'їн. Згодом починаються перші спроби наукового підходу до питання про польоти в просторі. З середини XIX віку з'являються серйозні роботи вчених.

В 1881 році, чекаючи у в'язниці смертної кари за участь в замаху на царя Олександра II, М. І. Кибальчич висуває ідею реактивного літального апарату. В 1903 році К. Е. Цюлковський запропонував рідинно-реактивний двигун і обґрунтував можливість його використання для міжпланетних перельотів.

12 квітня і 6 серпня 1961 року. Сильніш за атомну бомбу потрясли світ слова: «Людина в космосі!». Наче буря, пронесли вони над землею, заглибивши всі передвіборні виступи, політичні огляди і концерти. Диктори радіо на різних мовах повідомляли людству радісну звістку. Не раділи тільки представники релігії.

Релігія — це віра в те, що все створив бог і всі його таємниці вічні, незмінні, абсолютні. Сумнів у вірі подібний до тріщини в склі: найменший дефект виводить його з ужитку. За проповідями релігійників нема чого і думати про політ в космос. Адже в біблійі сказано, що над нами знаходиться небесна твердь. Але, як відомо, жодній з космічних ракет і кораблів не довелось пробити її. Найсучасніші засоби радіозв'язку не виявили нічого подібного ні біля Місяця, ні далі. Це і зрозуміло: небесна твердь свого роду залізна завіса, яку релігія висунула перед людським розумом. Проповідники Ватикану і Західної Німеччини кричать, що радянські космічні кораблі погрожують існуванню ангелів. А в США навіть намагались організувати демонстрацію «За врятування Місяця».

Вгадки про виникнення світу за волею якихось вищих істот — суперечить науці. Світ не може бути створений з нічого. Матерія вічна. Багато століть люди вважали, що в основі багатьох явищ лежить обмеженість Всесвіту і центральне положення Землі. Конкретно будова Всесвіту малювалася так: в центрі — нерухома Земля, побудована з чотирьох елементів: землі, води, повітря і вогню. Вся інша частина Всесвіту — ефір — складається з прозорих сфер, які обертають ангели. До кожної сфери прикріплено світло: Місяць, Меркурій, Венера, Сонце, Марс, Юпітер і Сатурн (Нептун, Уран і Плутон ще не були відомі). За Сатурном знаходилась восьма сфера — небесна твердь — небо нерухомих зірок, яке служило кордоном Всесвіту. Всі сфери замкнені в нерухоме небо—Рай, що є житлом бога з ангелами. А далі нічого немає: ні матерії, ні пустоти, ні руху, ні простору.

Центральне, нерухоме положення Землі мало суттєве значення для релігії. Звідси виходило, що Всесвіт створений для людини. Крім цього, звідси йшла ідея спокутування: син божий був направлений на землю, а не на іншу планету і страждав заради людей, а не заради мешканців інших планет.

Будь-яка спроба людини піднятися з Землі в небеса вважалася богопротивною, бласфемією і жорстоко каралась. В біблійі розповідається, що колись люди поба-

жали залізти на небо і з цією метою почали споруджувати Вавилонську башту. Бог не міг цього допустити і зробив так, що будівельники раптом заговорили різними мовами і перестали розуміти один одного. Тому вони не змогли закінчити башту. Так, за біблією, була зпіншена перша спроба людини піднятися на небо.

Відомі історичні випадки. В другій половині XVI віку кріпосному селянинові Микитці за те, що він намагався полетіти на крилах, відрубали голову «за товаришування з нечистою силою», а крила спалили.

В 1725 році коваль Черлак—Гроза здійснив політ на крилах і опустився на церкву: «Піп крила спалив, а його прокляв».

В 1731 році в Рязані якийсь Крякутий зробив перший в світі повітряний шар і піднявся на ньому місце безрези. Його також прокляла церква. Релігійні мракобіси намагались закопати Крякутого живцем в землю, або спалити, але він втік у Москву.

В 1903 році К. Е. Цюлковський підготував до друку свою працю «Исследование мировых пространств ракетными приборами». Царська цензура намагалась не дозволити виходу книги, а церква прокляла її автора.

Але наука і техніка рухається вперед, а релігії доводиться відступати назад, перебудовуватись. Спочатку церковники примушені були змиритись з повітроплаванням і авіацією. В Росії навіть свято повітроплавання приурочили до дня «вознесения господня на небеса».

М. ДЕМЧЕНКО,

член Товариства по поширенню політичних та наукових знань, інженер заводу «Червона зірка».

(Закінчення буде).

Нові крилаті богатири

КОЛЕКТИВ конструкторів, очолюваних С. В. Ільюшиним, створив лайнер «ІЛ-62» — повітряний гігант, розрахований навіть на такі безпосадочні перельоти, як Москва—Нью-Йорк.

Крилатий велетень несе чотири реактивні двигуни. Він розвиває крейсерську швидкість до 900 кілометрів на годину. В його салонах 182 місця.

У першому поверсі літака розміщено електричну кухню, буфет, холодильники. На борту все продумано для зручності і комфорту. Двигуни розміщено в хвостовій частині лайнера, пасажирів не чутимуть їхнього шуму.

Найвідповідальніші вузли і агрегати навігаційного обладнання задубльовано. Це гарантує літакові безпечний політ в будь-яку погоду.

Я з великою радістю дізнався, що при редакції газети «Молодий комунар» існує Клуб любителів поезії. Життя справедливо і беззастережно розв'язало суперечку «ліриків» і «фізиків»: у поезії всі кохаються, якщо пона хороша.

Про потяг до прекрасного, до художньої творчості свідчить пошта редакції літературно-художнього та громадсько-політичного журналу «Прапор» (орган Спідки письменників України), що видається в Індустріальному Харкові. Ми щодня одержуємо багато віршів, оповідань, нарисів, гуморесок, які належать перу молодих авторів. Чимало надходить творів від літературної молоді Кіровоградщини. Наш журнал уже друкував твори Кості Оверченка, Валерія Юр'єва, Олександра Шкабоя. Гадаю, що нашими авторами у наступному, 1963 році, будуть літератори і журналісти Кіровоградщини Олександр Моторний, Микола Стоян, Павло Марченко, Віктор Ярош та інші.

Проте зв'язок читачів і літературної громадськості Кіровоградщини з нашим журналом не можна вважати достатнім. Бажаючи, щоб цей зв'язок посилився і зміцнів, коротенько розповім про плани редакції на 1963 рік.

Ми плануємо в наступному році вмістити твори (оповідання, повісті, романи) наших відомих українських письменників О. Гончара, К. Гордієнка, С. Жураховича, Ю. Збанацького, І. Муратова, В. Собка, Ю. Шовкопляса та інших. Пишуть для нас нові поезії М. Рильський, А. Малишко,

В. Мисик, Л. Первомайський, Д. Павличко. Залюбки запрошуємо на сторінки журналу поетів-початківців, зокрема із Клубу любителів поезії.

Кохається наш народ, в тому числі й молодь, у гуморі і сатирі. Ми надамо слово відомим гумористам і сатирикам Степану Олійнику, Олександрові Ковальці, Сергію Воскресенку та іншим.

Почесне місце в журналі посідає молодіжна тематика. Ми друкуватимемо твори про наших сучасників — юнаків і дівчат, які натхненні і самовідданно трудяться на будовах комунізму. В цих творах багато уваги приділятиметься питанням моралі, пошуку, етики та естетики нашого народу, порушуватимуться і розв'язуватимуться великі і малі проблеми комуністичного виховання і навчання радянської молоді.

Зацікавлять молодих читачів «Сторінки пригоди, мемуарів, фантастики». В цьому році ми друкували документальні нариси польського журналіста В. Мальєна «Де лейтенант Зіберт?» (про славетного героя-партизана Микола Кузнецова).

Є в нашому журналі рубрики «На білому світі», «Людина і комунізм», «Життя і книга», «Теми, сюжети, герої», «Зауваження з приводу...».

Щиро вірю, що молодь Кіровоградщини зацікавиться нашим журналом, передплачуватиме та розповсюджуватиме його серед своїх друзів і знайомих.

Читайте журнал «Прапор»!

Михайло МИЦЕНКО, старший редактор прози журналу «Прапор».

На трасах вітрів

МИНУЛОЇ неділі в Кіровограді в районі Завадівки закінчилися змагання особисто-командної першості України з мотоциклетного кросу.

Тисячі кіровоградців були свідками захоплюючих, виключно напружених змагань. І це не випадково. Адже серед учасників були найсильніші гонщики, майстри спорту СРСР, неодноразові чемпіони, призери республіканських і всесоюзних зустрічей.

Після об'їзду траси стартують жінки. Десятки мотоциклів в 125 кубічних сантиметрів, залишаючи за собою шлейфи голубого диму, з ревом несуться вперед. Ось на крутому підйомі в хмарі пилу змішуються червоні, сині, білі каски гонщиків. Лише після повороту, на рівній ділянці траси, виявляється лідер. Це луганська спортсменка Л. Низькодубова. Вона завоює почесний титул чемпіонки України цього сезону.

В цьому ж класі машини серед чоловіків відмінно виступив київський майстер спорту В. Стасевич. Він теж не мав собі рівних на важкій дистанції.

На дроздзі всіх змагань в центрі уваги болільників були ровенський гонщик А. Пархоменко, київнині І. Козаков. Вони продемонстрували високу майстерність водіння машини і стали володарями кубків чемпіонів України 1962 року.

Досвід показує, що перемогу в таких важких поєдинках, як мотоциклетний крос, здобувають спортсмени, які мають хорошу фізичну підготовку, волю до перемоги, спортивну легкість і впевненість. Якраз цими якостями і володіють деякі наші земляки-гонщики. Глядачі з захопленням і почуттям гордості спостерігали, як В. Данилов в нелегкому поєдинку з лідером виборював перше—друге місце. На мотоциклі класу 250 кубічних сантиметрів він завоював призове особисте місце. Добре на змаганнях виступив і інший кіровоградський спортсмен А. Курієнко, який серед класу машини 500 кубічних сантиметрів увірився в п'ятірку лідерів.

Перше командне місце вибороли мотоциклісти Києва, друге — спортсмени Ровенської області. Одесити посіли третє місце.

З числа кращих спортсменів укомплектована збірна команда України, яка після учбово-тренувальних зборів в Кіровограді візьме участь у всесоюзній першості з мотокросу. В збірну команду республіки включено і нашого земляка В. Данилова.

На знімку: призер змагань кіровоградців В. Данилов (вгорі); один з моментів напруженого поєдинку (внизу).

Редактор П. МАРЧЕНКО.

Кінотеатр «Мир». Для дітей «МИШКО, СЕРЬОГА І Я». Початок о 10 год. ранку, 12 та 2 год. дня. «МАНДРУВАННЯ ОДИСЕЯ». Початок о 4 год. дня, 6, 8 та 10 год. вечора.

Кінотеатр імені Держинського. «ЛЮДИ І ЗВІРІ» (дві серії). Початок о 9 год. ранку, 1 год. 15 хв. та 5 год. дня, 8 год. 45 хв. вечора; на літньому майданчику — о 8 год. вечора.

Кінотеатр «Сивашець». «ЛЮДИ І ЗВІРІ». Перша серія — о 2 год. дня та 8 год. 10 хв. вечора; друга серія — о 10 год. ранку, 4 год. дня, 6 год. 05 хв. та 10 год. 10 хв. вечора. На літньому майданчику початок другої серії о 8 год. вечора.

Для дітей «БІЛІ БАРАБАНИ». Початок о 12 год. дня.

Кінотеатр «Хроніка». Хронікально-документальний фільм «САВАНА І ДЖУНГЛІ». Демонструється з 10 год. ранку до 9 год. вечора без перерви.

м. КІРОВОГРАД, вул. ЛУНАЧАРСЬКОГО, 36. Телефон: редактора — 50-12, відповідального секретаря — 50-14, відділів — 50-24.

Газета виходить у середу, п'ятницю і неділю.

«Молодий комунар» — орган Кіровоградського обласного комітету ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Кіровоградська обласна друкарня (м. Г. М. Дмитрова).

БК 00328. Зам. № 5859, Т. 27.000.

